

DECIZIE

24 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan, Iurie Diaconu, Vladimir Timofti și Iurie Bejenaru,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Raisa Bațura, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 23 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui

***Florența Anatolie Alexandru, născut la 30.08.1984,
originar și domiciliat în s. Coșcalia, r-nul Căușeni.***

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond - 08.02.2011- 15.02.2012;*

- *Instanța de apel - 29.03.2012- 29.05.2012;*

- *07.03.2013 -23.01.2014;*

- *Instanța de recurs - 08.10.2012 - 18.12.2012;*

- *08.04.2014 - 24.06.2014;*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 15 februarie 2012 Florența A. a fost condamnat în baza art. art. 186 al (2) lit. d) Cod penal la 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către pătimitul L. Stîncă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. *În fapt*, instanța de fond a constatat, că inculpatul Florența A. la 13.01.2010 în jurul orei 02:00, mergînd împreună cu M. Tărîța pe străzile s. Coșcalia, r-nul Căușeni, fiind în stare de ebrietate a deteriorat geamul și a pătruns în automobilul de model „Opel - Omega" care îi aparținea lui L. Stînga, de unde a sustras un casetofon de model „JVC" cu costul de 1700 lei, un ruzgac, un casetofon de model „OMEGA" cu costul de 500 lei, două încărcătoare mobile în suma de 350 lei, un acumulator de model „Bosch" cu costul de 1700 lei cauzîndu-i pătimitului prejudiciu material considerabil în sumă de 4650 lei.

2.1. *În drept*, prima instanță a încadrat faptele inculpatului Florența A. în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul Ghenadie Moruz, cât și avocatul Grigore Demian în numele inculpatului Florența Anatolie, și inculpatul au declarat apel .

3.1. În motivarea apelului procurorul, a indicat că sentința instanței de fond este legală în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului însă este neîntemeiată în partea numirii inculpatului a unei pedepse prea blânde, solicitînd casarea acesteia în partea respectivă și pronunțarea unei noi hotărîre prin care inculpatului Florența Anatolie să-i fie numită pedeapsa de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.2. Inculpatul Florența A. și avocatul său G. Demian prin apelurile declarate au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Florența A. să fie achitat pe motiv, că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

În susținerea cererii apelanții au indicat că atît, în cadrul urmării penale, cât și la examinarea cauzei în prima instanță nu au fost prezentate probe ce ar dovedi că infracțiunea imputată lui Florența Anatolie a fost săvîrșită de el. Organul de urmărire penal nu a acumulat probe în vederea descoperirii infracțiunii date, cu toate că la fața locului au fost depistate urme digitale și urme de încălțăminte care nu aparțin inculpatului Florența Anatolie. Unica probă pe care se bazează prima instanță sunt declarațiile martorului Tărița Mihail, care pe parcursul urmării penale a fost amenințat de partea vătămată și colaboratorii de poliție pentru a da declarații împotriva lui Florența Anatolie.

Fiind interogat în instanța de judecată, martorul Tărița Mihail a declarat despre faptul maltratării lui de partea vătămată de a da declarații împotriva lui Florența Anatolie. Tot el a declarat, că nu cunoaște cine a săvîrșit infracțiunea dată. Acest martor a fost amenințat și în instanța de judecată de colaboratorii de poliție, după ce a dat declarații, fapt despre care a fost înștiințată instanța care nu a reacționat nici într-un fel. Apelanții consideră, că declarațiile martorului Tărița Mihail care au fost obținute la urmărirea penală prin aplicarea violenței, amenințărilor nu pot fi admise de instanță și puse la baza unei sentințe de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 29 mai 2012 au fost respinse apelurile declarate de către procuror, inculpat și avocatul G. Demian în interesele inculpatului Florența A., ca nefondate cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis, că vinovăția lui Florența Anatolie în săvîrșirea infracțiunii imputate a fost cu certitudine stabilită în cadrul ședinței de judecată, în baza probelor administrate și apreciate conform prevederilor art. 101 CPP și anume: declarațiile părții vătămate Stînca Lilian, declarațiile martorilor Țița Andrei, Tarița Mihail, procesului verbal de cercetare la fața locului din 13.01.2010 (f.d.9-11).

Colegiul penal a considerat că instanța de fond corect a pus la baza sentinței în calitate de probe declarațiile martorului ocular Tarița Mihail depuse pe parcursul

urmăririi penale, pentru că acestea corespund cu circumstanțele de fapt ale cauzei, iar afirmațiile acestuia precum că în timpul urmăririi penale a fost constrâns fizic și psihic de către colaboratorii de poliție și pățimit, au fost verificate de către instanță fiind dovedită netemeinicia lor (f.d. 191-193).

La stabilirea pedepsei s-a ținut cont de prevederile art.75,77 Cod Penal, fiind prezentă circumstanța agravantă - starea de ebrietate a inculpatului la comiterea infracțiunii, s-a ținut cont și de faptul că inculpatul este consumator de băuturi alcoolice, anterior judecat, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.16,49)

Colegiul penal a concluzionat, că motivele apelului procurorului cu privire la blîndețea pedepsei aplicate inculpatului sunt nefondate, deoarece instanța de fond ținînd cont de gravitatea infracțiunii comise și de gravitatea cauzei penale nominalizate i-a stabilit inculpatului pedeapsa non privativă de libertate, considerînd că scopul pedepsei numite poate fi atins și prin neprivirea acestuia de libertate.

5. Nefiind de acord cu decizia inculpatul Florența A. și avocatul acestuia au declarat recursuri ordinare, care s-a considerat ca unul singur, în care s-a solicitat achitarea inculpatului motivînd, că infracțiunea nu a fost săvîrșită de acesta și, că lipsesc probe suficiente ce ar confirma vinovăția.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2012 s-au admis recursurile ordinare declarate de Florența Anatolie și avocatul G. Demian în numele acestuia, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 29 mai 2012 în privința lui Florența Anatolie Alexandru și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. În motivarea deciziei instanța de recurs a constatat că instanța de fond a adoptat sentința de condamnare numai în baza depozițiilor contradictorii date de martorul M. Tăriță și totodată recunoaște, că la aprecierea probelor au apărut „dubii rezonabile” (f. d. 267) poziție susținută de instanța de apel.

Mai mult, nici instanța de fond, nici instanța de apel n-a combătut versiunea inculpatului precum, că martorul M. Tăriță a fost maltratat de către partea vătămată L. Stincă pentru a da depoziții favorabile învinuirii. Această versiune a fost confirmată și de martorul G. Coca.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 23 ianuarie 2014 a fost admis apelul inculpatului Florența Anatolie și avocatului Grigore Damian, casată integral sentința și emisă o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost achitat Florența Anatolie Alexandru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

8.1. În motivarea soluției instanța de apel a considerat, că prima instanța judecînd cauza, corect a stabilit circumstanțele de fapt, însă incorect a dat aprecierea probelor prezentate, fapt ce a dus la emiterea unei sentințe de condamnare ilegale.

Colegiul a conchis, că la emiterea deciziei de condamnare prima instanță greșit s-a bazat pe declarațiile martorului Tăriță Mihail date pe parcursul urmăririi penale, considerînd că corespund cu circumstanțele de fapt ale cauzei și totodată a criticat declarațiile date de acest martor în ședința de judecată, menționînd, că ele au fost

schimbate în interesele inculpatului în scopul exonerării ultimului de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită, deoarece faptul maltratării lui Tărița Mihail s-a confirmat de martorii Lungu Ion, Tărița Ioana, Coca Gheorghe.

Instanța de apel, lecturînd ordonanța de neînceperii a urmăririi penale pe faptul maltratării lui Tărița Mihail din 19.12.2011, a constatat că procurorul a examinat cazul privind maltratarea lui Tărița Mihail superficial, fără a da o apreciere tuturor declarațiilor pe caz, fiind o concluzie pripită.

De asemenea, Colegiul a mai constatat, că atît la urmărirea penală, cît și în instanța de fond nu au fost înlăturate contradicțiile apărute între declarațiile părții vătămate, martorului Tărița Mihail și alte declarații pe cazul dat, iar potrivit art.8 Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

9. Decizia menționată se contestă cu recurs ordinar de către procuror, solicitîndu-se casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocînd temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. În susținerea temeiului invocat se indică următoarele argumente:

- instanța de fond corect a pus la baza sentinței în calitate de probe, declarațiile martorului ocular Tărița Mihail făcute pe parcursul urmăririi penale, pentru că acestea corespund cu circumstanțele de fapt ale cauzei, iar alegațiile acestuia precum că a fost constrîns fizic și psihic de către colaboratorii de poliție și partea vătămată au fost verificate de către instanță, fiind dovedită netemeinicia lor. Poziția aleasă de martorul ocular Tărița Mihail în instanța de judecată și schimbarea declarațiilor lui este în interesele inculpatului și în scopul exonerării ultimului de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită, fiind influențat de acesta și rudele sale;

- instanța de apel a dat apreciere incorectă probelor administrate de către partea acuzării, a admis probele administrate de către partea apărării (în special declarațiile modificate ale martorului ocular Tărița Mihail), lipsite de veridicitate, concludentă și a ajuns la o concluzie greșită în partea ce ține de aprecierea circumstanțelor faptice ale cauzei.

- modalitatea de motivare a soluției în cauza dată, fără audierea părților, martorilor și a cerceta suplimentar probele pe care se bazează instanța de apel în decizia sa (declarațiile martorilor Lungu Ion, Tărița Ioana, Coca Gheorghe etc), denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, special atunci cînd se pronunță o nouă hotărîre (inclusiv de achitare), după regulile pentru judecarea în primă instanță.

9.1. Inculpatul Florența Alexandru a prezentat referință pe marginea recursului, prin care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziei contestate.

10. Verificînd argumentele invocate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Decizia instanței de apel, conform art.417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

În speță Colegiul reține, că la examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludentei, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat adusă de procuror în susținerea învinuirii și nu s-a expus în mod convingător de ce respinge aceste probe.

Conform art.93 Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul Cod, care servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit alin.(2) al acestei norme, *ca probe sunt considerate declarațiile bănuțului, învinuțului, inculpatului, ale părții vătămate și a martorilor, rapoartele de expertiză, corpurile delictive, obținute în conformitate cu prevederile legii.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel a comis un șir de erori, inclusiv:

În primul rând, Colegiul penal lărgit menționează, că instanța de apel, contrar prevederilor art. 417 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală care expres indică, că *partea*

descriptivă a deciziei instanței de apel trebuie să cuprindă descrierea faptei constatate de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, casînd sentința de condamnare cu pronunțarea deciziei de achitare, instanța de apel fără a descrie fapta constatată, se limitează doar la fraza "Colegiul consideră, că prima instanța judecînd cauza corect a stabilit circumstanțele de fapt, însă incorect a dat aprecierea probelor prezentate, fapt ce a dus la emiterea unei sentințe de condamnare ilegale."

Situația descrisă mai sus, nu poate fi corectată în recurs, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei. Eroarea comisă nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a trage concluzii privitor la corectitudinea aprecierii probelor de către instanța de apel, or, conform art. 419 Cod de procedură penală - *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător*, constatîndu-se o încălcarea flagrantă de către instanță a prevederilor art. 394 alin. (3) p.1) Cod de procedură penală - *partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinutului a fost trimisă în judecată.*

Astfel, motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărîrii, deoarece acesta este expus neclar, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6 Cod de procedură penală.

În al doilea rînd, potrivit art. 24 alin. (3), 101 alin. (1), (4), 314, 315, 336 alin. (3) pct. 6 384 alin. (3), (4), 419 Cod de procedură penală, *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță; procesul-verbal al ședinței de judecată trebuie să cuprindă consemnarea tuturor acțiunilor instanței în ordinea în care ele s-au desfășurat documentele și alte probe care au fost cercetate în ședința de judecată; instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele administrate; părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură; sentința instanței de judecată trebuie să fie legală; instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată; fiecare probă urmează să fie apreciată din punctul de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.*

Conform pct.14.4 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM nr. 22 din 12.12.2005 *privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel", instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată; dacă instanța de apel admite apelul cu rejudecarea cauzei, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța la pronunțarea hotărîrii, să indice din ce motiv urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe; Rejudecarea cauzei în corespuns cu art. 419 CPP se va efectua cu*

respectarea principiului nemijlocirii, c contradictorialității, egalității în drepturi în fața instanței.

Astfel, lecturînd textul deciziei contestate, Colegiul reține, că modalitatea de motivare a soluției în cauza dată, fără audierea părților, martorilor și a cerceta suplimentar probele pe care se bazează instanța de apel în decizia sa (declarațiile martorilor Lungu Ion, Tărița Ioana, Coca Gheorghe etc), fără a elucida divergențele depistate în declarațiile martorului Tărița Mihail date la orice etapă a procesului, denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, special atunci cînd se pronunță o nouă hotărîre, după regulile pentru judecarea în primă instanță.

Conform procesului verbal al ședinței de judecată (f.d.39-41), fiind prezenți atît inculpatul cît și partea vătămată în cadrul ședinței, aceștia nu au fost audiați conform prevederilor art. 337 Cod de procedură penală.

Tot la acest capitol, Colegiul reține și faptul că conform procesului verbal, instanța de apel cercetează probele din dosar, însă în textul deciziei acestea nu sunt n reflectate, or după cum s-a menționat mai sus, conform art.101 al (1) Cod de procedură penală - *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.*

În al treilea rînd, instanța de apel, pune la baza decizie de achitare declarațiile martorului Tărița Mihail date în cadrul instanței de fond, iar concluzia ordonanței din 19.12.11 cu privire la neînceperea urmării penale pe faptul maltratarea martorului Tărița Mihail de către partea vătămată Stîncă Lilian, o consideră una pripită astfel soluția de achitare este una contrară celor stabilite prin ordonanța procurorului care nu a fost contestată de careva din părțile interesate.

În al patrulea rînd, Colegiul reține că sentința a fost atacată cu apel de către procuror, avocat în numele inculpatului Florența Anatolie și inculpat, însă potrivit deciziei, ***instanța de apel nu s-a expus într-un fel sau altul asupra apelului declarat de către procuror,*** or potrivit art.414 alin. (5) Cod de procedură penală, Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, respectiv și asupra tuturor apelurilor.

În atare situație, Colegiul penal lărgit consideră, că decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 414 ,417, 419 Cod de procedură penală deoarece, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și asupra circumstanțelor importante pentru soluționarea corectă a cauzei penale, decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția cu atît mai mult, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii iar, or instanța de apel, rejudecînd cauza și pronunțînd o hotărîre de achitare,

urma să verifice probele care au fost puse de instanța de fond la baza sentinței de condamnare și să le respingă motivat.

În această ordine de idei, Instanța de recurs concluzionează, că erorile procesuale admise de către Curtea de Apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ele nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, or instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității casării deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, deoarece este imposibilă formarea unui nou complet în Curtea de Apel Bender.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, ținând cont de motivele expuse în pct. 6 al prezentei decizii, și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Raisa Bațura, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 23 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui ***Florența Anatolie Alexandru*** și dispune rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu este susceptibilă de atac.

Decizia publicată la 15 iulie 2014

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru